

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

64.

Χαρτ. 0,152 × 0,10. Αἰῶνος XVIII (φ. 73).

« Ἐνθάδε εἰσὶν αἱ ἐπιστολαὶ, ἅς πρὸς ἀλλήλους ἔπεμπον, ὁ, τε βασιλεῖς τῶν Ὀτμάνων, καὶ ὁ τζάρης τῆς Μοσχοβίας, καὶ ρήγας τῆς σρεκίας, καὶ οἱ τούτων ἐμῆροι· ἔτι καὶ ὁ πόλεμος τῶν Ὀτμάνων μετὰ τοῦ τζάρη τῆς Μοσχοβίας καὶ ἡ τῆς ἀγάπης διόρθωσις ».

Ἐν τίλει ἐν φ. 71^α. Ἐγράφη δὲ τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς τὸ πέρασμα τοῦ γουσίου τῇ πέμπτῃ τοῦ τζεμαζιελαχίρ, ἔτος τούρκικον 1123 ; ~ (= 1745).

Τὰ φ. 71^β - 73 ἀγραφα.

Στάχωσις ἀπλῆ βυρσίνη.

65.

Χαρτ. 0,30 × 0,20. Αἰῶνος XVIII (φ. α-γ', 1-69 + 50-222).

1 (φ. γ^α). « Διάλογος ἁμαρτωλοῦ πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ τῆς Θεοτόκου πρὸς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ποιηθεὶς

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμ. Γ' σ. 248.

παρὰ τοῦ σεφρολογιωτάτου κυρίου **Γεωργίου Τραπεζούντιου Ἀδαμίτου**, μεγάλου διδασκάλου τῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς σχολῆς ».

2 (φ. 1^α). « Τῷ εὐλαβεστάτῳ, ιερολογιωτάτῳ, ἀγγινουστάτῳ τε, καὶ κατὰ πάντα μοι ἐν Χριστῷ ἐρασμιωτάτῳ κυρίῳ κυρίῳ **Χρυσάνθῳ**, ἀρχidiaκόνῳ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου **Δοσιθέου**, ἡμῶν δὲ αὐθέντου καὶ δεσπότου, πάν ἐν Χριστῷ καταθύμιον .: + **Σεβαστὸς Τραπεζούντιος ὁ Κυμινῆτης** .:~ »

Ἐν τῷ προτασσομένῳ ἐν ἀρχῇ τοῦ κώδικος Πίνακι ἐπιγράφεται ὡδε· « Τοῦ σεφωτάτου διδασκάλου κυρίου **Σεβαστοῦ Τραπεζούντιου Κυμινέτου** περὶ τῆς μετουσιώσεως τοῦ ἄρτου, καὶ τοῦ οἴνου, εἰς σῶμα ἀληθές, καὶ αἷμα ἀληθές τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν εἰδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων κύριον **Χρυσάνθον**, ὄντα ἀρχidiaκονον τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου **Δοσιθέου** ».

Ἐν τέλει· ἀχλζ^ω, Νοεμβρίου κε^ν ἀπὸ Τραπεζούντος εἰς Κωνσταντινούπολιν .: Ὁ ἐλάχιστος ἐν σπουδαίοις, καὶ σὸς ποτὲ χρηματίσας, εἰ καὶ εὐτελής, ὅμως εἶπω, καθηγητῆς **Σεβαστὸς Τραπεζούντιος ὁ Κυμινῆτης** .:~ »

3 (φ. 31^α). « Ἐνστάσις τοῦ μακαριωτάτου αὐθέντου, καὶ δεσπότου κυρίου **Δοσιθέου** πρὸς δύο τινὰ τῶν ἐμφερομένων ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ, καὶ ἀπάντησις πρὸς αὐτήν .:~ »

Ἐν τέλει ἄλλη χειρὶ διὰ κίρρου μέλανος· + Αὕτη ὡς μοι δοκεῖ ἐγράφη ἀπὸ Βουκουρεστίου, χρηματίσαντος τοῦ κυρίου **Σεβαστοῦ διδασκάλου** τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς σχολῆς τῶν ἑλληνικῶν, καὶ φιλοσοφικῶν μαθημάτων.

4 (φ. 45^α). « Ἐπιστολὴ **Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου** πρὸς **Δόμνον ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας** ».

Ἄρχ. Ἀναγνοῦς τὰ γράμματα τῆς μακαριωτάτης ἀνεμνήσθην **Σωσάννης**.

5 (φ. 46^α). « **Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου**, μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐξ ἀπορρήτων τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν βασιλείας, ἐπιστολαί ».

Δι' ἄλλης χειρὸς προστέθεινται τὰδε· «καὶ τινες τοῦ ὑψηλοτάτου υἱοῦ αὐτοῦ Νικολάου βρεβόδα, ἡγεμονεύοντος ἐν Μολδαβίᾳ». Ἴδε κατωτέρω ἀρ. 6.

α' (φ. 46^α). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ. Ὡς γέ μοι λιπαρὲς εἶ. — β' (φ. 46^β). «Κυρίω Δοσιθέω Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ». Ἄρχ. Πάρεμι μὲν σὺν τοῖς ὀθωμανικοῖς στρατεύμασι τῆς παρὰ τὸν Ἰστρον ποταμὸν ἐπὶ Βελγράδων, καὶ τῆς γερμανικῆς στρατιᾶς ἐχόμενος. — γ' (φ. 47^β). «Τῷ διδασκάλῳ τῶν ἱμῶν παιδῶν Ἰακώβω, χαιρεῖν». Ἄρχ. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἀποδεδημηκότας ἡμᾶς ἐπίστασαι. — δ' (φ. 48^α). «Τῷ ἰλλογίμῳ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβω, εὖ πράττειν». Ἄρχ. Κάλλιστον τὸ, ὅτι τέκνον οὐκ ἐφάπτεται. — ε' (φ. 48^α). «Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβω, χαιρεῖν». Ἄρχ. Καγὼ ὑγιαίνω καὶ σὲ ὑγιαίνειν ἐπεύχομαι. — ς' (φ. 49^β). Τῷ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας κυρίῳ Γερασίμῳ». Ἄρχ. Πέρυσι στρατευομένῳ τὸ ἱερὸν ἐδόθη μοι γράμμα — ζ' (φ. 50^α). «Κωνσταντίνῳ». Ἄρχ. Πάμπολλα μὲν ἐστί τὰ χαλεπά. — η' (φ. 50^α) «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ὡν με κατηγόρηκας. — θ' (φ. 50^β). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ. Τοῖς κρείττοσιν ἴσοι καὶ ὅμοιοι φιλοῦσι δοκεῖν οἱ πολλοί. — ι' (φ. 50^β). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ. Φοιτῶσιν ᾧ φιλότις συχνάκις ὡς ἡμᾶς οἱ αὐτόθεν ἐπιστολεῖς, — ια' (φ. 51^α). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ Δοσιθέῳ». Ἄρχ. Καὶ ὅποσα μὲν ἐπελαύνουσι. — ιβ' (φ. 54^α). «Τῷ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ἀλλὰ τὴν σὴν μακρὰν σιωπὴν τὴν ἄχρι δεῦρο. — ιγ' (φ. 54^β). «Τῷ αὐτῷ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ὅσα μὲν οὖν τοῖς ἐμοῖς παισὶν ἐγκέκλῃκας. — ιδ' (φ. 56^α). «Κύρ Σπαντωνῆ τῷ πρωτεκδικῳ τῆς μεγάλῃς ἐκκλησίας». Ἄρχ. Εἰ καὶ ἦθος καὶ τρόπον οὐδὲν ἐλάττον. — ιε' (φ. 58^α). «Παύλῳ τῷ φιλειταίρῳ, εὖ πράττειν». Ἄρχ. Τιμητικὴ τῶν πραγμάτων ἢ στέρησις. — ις' (φ. 58^β) «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ψυχῆς τὴν ἐκ σώματος ἀπαλλαγὴν, χαλεπωτάτην εἶναι φασί. — ιζ' (φ. 58^β). «Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Καλλινίκῳ». Ἄρχ. Καταπέφευγεν εἰς ἐμὲ Κλήμης ὁ ἱερώτατος Ἰωαννίνων ἱεράρχης. — ιη' (φ. 59^α). «Ἀνωνύμω» (ἄλλη χειρὶ· «ἤτοι τῷ Ἀνδρονίκῳ ἰλεγκτικῇ καὶ παραινετικῇ»). Ἄρχ. Ἐγκαλεῖς ἐμοίγε διὰ πολλῶν. — ιθ' (φ. 60^α). «Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι κύρ Μπλασίῳ, εὖ πράττειν».

Ἄρχ. Τὴν διάπυρον ἔφεσιν τῆς ὑμετέρας ὀμιλίας. — κ' (φ. 60⁶). « Τῷ αὐθέντῃ Μολδαβίας κυρίῳ Κωνσταντίνῳ Δούκῃ Βοεβοδά ». Ἄρχ. Ὡ φρενῶν, ὦ γλυκύτης, καὶ ἀγλαίας. — κβ' (φ. 61^α). « Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ Δοσιθέῳ ». Ἄρχ. Πρὸ ἡμερῶν οὐκ ὀλίγων. — κβ' (φ. 62^α). « Τῷ μητροπολίτῃ Ναυπάκτου, καὶ Ἄρτης κυρίῳ Μελετίῳ, χαίρειν ». Ἄρχ. Βραδὺ μὲν, οὐδὲν ἥτιον ὁμῶς καὶ διὰ τὴν μέλλουσιν ἡδύ. — κγ' (φ. 62⁶). « Τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Σιναίου κύρ Ἰωαννικίῳ ». Ἄρχ. Ἐπαινῶ τὴν ὑπερ εἰρήνης αὐτῆς διάπυρον ζέσιν. — κδ' (φ. 63^α). « Ἀνωμόμω ». Ἄρχ. Τοῦ μὲν σὺν εἰδέναί ἢ δόκησις. — κε' (φ. 63⁶). « Κωνσταντίνος βοεβοδάς Δούκῃ, τῷ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ, εὖ πράττειν ». Ἄρχ. Καὶ πρότερον ἐγώγε τὴν σὺν ἡγάμην φιλόσοφον κεφαλὴν. — κς' (φ. 64^α). « Ἀλέξανδρος τῷ αὐτῷ χαίρειν ». Ἄρχ. Ταῖς περὶ λόγου δυνάμει μᾶλλον. — κζ' (φ. 65^α). « Κύρ Σπαντωνῆ τῷ πρωτεκδικῷ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ». Ἄρχ. Τέρπει μὲν ὡς ἀπὸ φιλίου γλώττης ἐρχόμενα. — κη' (φ. 67^α). « Κωνσταντίνῳ Δούκῃ βοεβοδά, χαίρειν ». Ἄρχ. Πλεοναζόντων χρεῶν, καὶ τῶν ἐνεχομένων τὰς ὀφειλάς οὐκ ἐχόντων ἀποτίσαι. — κθ' (φ. 67^α). « Ἀνδρέα τῷ Λικινίῳ, χαίρειν ». Ἄρχ. Ἀσμένως καὶ ἡδέως ἐκομισάμην σου τὴν ἐπιστολήν. — λ' (φ. 67^α). « Τῷ κύρ Σπαντωνῆ, χαίρειν ». Ἄρχ. Σὺ μὲν ἐπεύχη πάνθ' ὅσα καλά. — λα' (φ. 67^α): « Κυρίῳ Μιχαήλῳ τῷ Καντακουζηνῷ, χαίρειν ». Ἄρχ. Οὐκ ἂν διαλείποιμι. — λβ' (φ. 67⁶). « Κυρίῳ Κωνσταντίνῳ τῷ Καντακουζηνῷ, εὖ πράττειν ». Ἄρχ. Τὰ μὲν ἄλλα ῥαθυμότεροι γιγνόμενοι. — λγ' (φ. 67⁶). « Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι Μπαλασίῳ, χαίρειν ». Ἄρχ. Χάριτας ἀνθρωπολόγηκα τῷ κρείττονι. — λδ' (φ. 68^α). « Χουρμούζη δικαιοφύλακι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, εὖ πράττειν ». Ἄρχ. Τὴν σὺν εὐθύμῳ ἐδεξάμην ἐπιστολήν. — λε' (φ. 68^α). « Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ, χαίρειν ». Ἄρχ. Φέρει σοι Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγερθεῖς. — λς' (φ. 68^α). « Ἀνωμόμω ». Ἄρχ. Ἰσχυρόν τι καὶ βίαιον χρῆμα ἢ ἀγάπη. — λζ' (φ. 50^α τὸ β'). « Ἀνδρέα Λικινίῳ, εὖ πράττειν ». Ἄρχ. Γυμνὴ φασιν ἢ ἀγάπη. — λη' (φ. 50^α τὸ β'). « Κωνσταντίνῳ Δούκῃ βοεβοδά χαίρειν ». Ἄρχ. Εἰκὼν ἂν ὡς ἀληθῆς ζῶσα. — λθ' (φ. 50⁶ τὸ β'). « Δημητρίῳ Ἰουλιανῷ, χαίρειν ».

Ἄρχ. Διατὶ ἐκ πολλοῦ συγκέκλεικας ὧ ἕνεκα τὴν γλῶτταν.
 —μ' (φ. 50^ς τὸ 6'). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ. Μὴ φερέτω βαρέως ἢ
 ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια. —μα' (φ. 51^α τὸ 6'). «Ἀνωνύμω».
 Ἄρχ. Καιροῦς ἐμοὶ χρεωκοπίας ἐνδίδωσιν. —μβ' (φ. 51^β τὸ 6')
 «Τῷ κύρ Σπαντιῶν, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Φροντίσι διασπόμεθα
 ταῖς αὐλικαῖς. —μγ' (φ. 52^ς τὸ 6'). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ. Ἐκόμ-
 παζον μὲν παρὰ πολλοῖς. —μδ' (φ. 52^ς τὸ 6'). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ.
 Ἐχει μὲν οὖν ἡ φιλία πάμπολυ τὸ διαδόσιμον. με' (φ. 53^ς τὸ
 6'). «Θεσπιαμα συνδικὸν ἐκδοθὲν ἐν Ἀδριανουπόλει, ἔτι ἀχιδῶ:
 ἰσταμέντε ἰνδικτιῶνε δευτέραι» Ἐν τῇ ᾧα' «Κατὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ
 πρώην Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου, τοῦ πικλῆν Σερογλάνη». Ἄρχ.
 Ὡσπερ ἀγκύραις αἱ νῆες σαλεύουσι καὶ ὄρμουσι. —μς' (φ.
 55^α τὸ 6'). «Δικητὴν Ἀγγιᾶλου μητροπολίτη». Ἄρχ. Οὐκ ἀπεικώτως,
 ὧ περισπούδαστέ μοι κεφαλῇ. —μζ' (φ. 55^β τὸ 6'). «Κωνσταν-
 τίνω Δούκα βοεβόδα». Ἄρχ. Ὑψηλότατε καὶ θεοσεδέστατε, καὶ ἀντὶ
 παντὸς ἐμοὶ, καὶ κόρης ὀφθαλμοῦ τιμαλφέστατε αὐθέντα. —
 μη' (φ. 56^α τὸ 6'). «Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Καλλινίκω».
 Ἄρχ. Εἴ τῳ βουλήν ὑποθεῖν τις οὐκ ἐπερωτηθεῖς. —μθ' (φ.
 56^β τὸ 6'). «Τῷ μητροπολίτῃ Κυζικου κύρ Κυρίλλω, χαίρειν». Ἄρχ.
 Ζηλωτὴς εἰμι καὶ πέρα τοῦ μετρίου διάπυρος. —ν' (φ. 57^α τὸ
 6'). «Τῷ δικαιοφύλακι κύρ Χουρμούζη». Ἐχει ὅλη ὡδε· Προσνῆς
 σὺ, κάγῳ προσνέστερος· ἀγνωμονεῖς σὺ, κάγῳ ὀργίζομαι·
 οἱ πάτταλοι, φασὶ, παττάλοις ἐκκρούονται. —να' (φ. 57^α τὸ
 6'). «Τῷ αὐτῷ». Ἐχει ὅλη ὡδε· Ἀποκρίνου, φησὶν, ἀφρονι ἐν
 καιρῷ, ἵνα μὴ σοφὸς ἐαυτῷ δόξη· μὴ γοῦν ἐμὲ, ἀλλὰ μέμ-
 φου σεαυτὸν, ὅς ταῦτα περὶ σοῦ καὶ εἰρῆσθαι καὶ γεγρά-
 φθαι παρώτρυνας. —νβ' (φ. 57^β τὸ 6'). «Ἀνωνύμω». Ἄρχ. Εὐγε
 τοῦ ζήλου, εὐγε τοῦ προθύμου. —νγ' (φ. 57^β τὸ 6'). «Μι-
 χαήλω Καντακουζηνῷ πρωτοσπαθαρίῳ Οὐγγροβλαχίας». Ἐχει ὅλη
 ὡδε· Οὐ δεῖ πολλῶν, ἀλλ' ὥστε διὰ γράμματος ἡμετέρου ἐν-
 τυχεῖν σοὶ τὸν κομίζοντα· ἐπὶ δὲ ἐντύχη, εὐ οἶδ' ὅτι οὐκ
 ἐπι ὑπὲρ ἐμοῦ, ἀλλ' ὑπὲρ ἐαυτοῦ φιληθήσεται. Τάχα δὲ
 χρόνου προϊόντος ὑπὲρ αὐτοῦ κάγῳ, καὶ ἔσται μάρτυς ἢ
 πείρα. —νδ' (φ. 57^β τὸ 6'). «Κωνσταντίνω τῷ Κατακουζηνῷ, εὐ
 πράττειν». Ἄρχ. Ἐν γε ταῖς συστάσεσιν αἰεὶ τὴν ὑμετέραν

φιλότητα ποιῶμαι περὶ πλείονος. — νδ' (φ. 58^α τὸ β'). «Ἰωάννη τῷ ἀδελφῷ, χαίρειν». Ἄρχ. Ὡς οὐκ ἂν ὄφελον ἰκετῶν, καίτοι τῶν ἐγγυτάτω, τοὺς ἐμοὺς ἐπιθεήσεσθαι παῖδας. — νε' (φ. 59^α τὸ β'). «Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα, χαίρειν». Ἄρχ. Μήτ' ἐμοὶ λίαν εὐμαρὲς ὑπὲρ ἄλλων ἐξαιτεῖσθαι συγγνώμην. — νζ' (φ. 59^β τὸ β'). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ Δοσιθέῳ». Ἄρχ. Εἴ τι αἰτούμενοι παραλαίωμεν. — νη' (φ. 60^α τὸ β'). «Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα». Ἄρχ. Ἰδιαίτατόν ἐστι τῇ ὑμετέρα μεγαλονοίᾳ ἐποργίζεσθαι. — νθ' (φ. 60^α τὸ β'). «Τῷ κύρ Σπαντῶνῃ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Καὶ Συνεσίῳ μὲν τῷ πάνυ ἐν ἐλλογίμοις οἱ λόγοι παῖδες. Ἐν τέλει ἀχλὺς Ἰουνίου ε'». — ξ' (φ. 60^β τὸ β'). «Τῷ κύρ Ἰακώβῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Τὴν εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἀφίξιν ὑμῶν. — ξα' (φ. 61^α τὸ β'). «Τῷ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ Δοσιθέῳ». Ἄρχ. Ὅσπν ἐμοὶ παρέσχε χαράν. — ξβ' (φ. 61^β τὸ β'). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Καὶ πάλιν εἰς Βέλγγραδα. — ξγ' (φ. 64^β τὸ β'). Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Δεινὴ, καὶ χαλεπὴ τις ἐνυῶ τοῖς ἡμετέροις ἀράξασα πράγμασιν. Ἐν τέλει ἀχλὺς πνανεψιῶνος ἰσταμένου α'. — ξδ' (φ. 65^β τὸ β'). «Ἰωάννη τῷ ἀδελφῷ, χαίρειν». Ἄρχ. Τὴν σὴν ἐκομισάμην ἐπιστολήν. — ξε' (φ. 66^β τὸ β'). «Κωνσταντίνῳ Κατακουζηνῷ, χαίρειν». Ἄρχ. Οὐ ῥάθυμος ἐγὼ φίλου ἐπιλαβέσθαι. — ξς' (φ. 67^α τὸ β'). «Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα». Ἄρχ. Αἱ διὰ μακρῶν συστάσεις. — ξζ' (φ. 67^α τὸ β'). «Τῷ πρωτοσπαθαρίῳ Νικολάῳ Κωστίνῳ χαίρειν». Ἄρχ. Τὸ μέγεθος τοῦ ἀξιώματος διζέντευκτόν ἐστι. — ξη' (φ. 67^β τὸ β'). «Παντολέοντι ἱατρῷ». Ἄρχ. Χαρίζομαί σοι τὰ μέγιστα. — ξθ' (φ. 67^β τὸ β'). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Στείρωσιν οὐκ ἀνέχομαι φιλίας. — ο' (φ. 67^β τὸ β'). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Συνάγει, φησὶ, τοὺς ἀνθρώπους κακά. — οα' (φ. 68^α τὸ β'). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Ἄλλ' ὦμην, καὶ γε οὐκ ἀπεικότως ὦμην. — οβ' (φ. 68^β τὸ β'). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Γεννᾶ τὸν λόγον ὁ νοῦς. — ογ' (φ. 69^α τὸ β'). «Ἰακώβῳ διδασκάλῳ». Ἄρχ. Χαλεπὸν μὲν τῆς ἐνεγκαμένης πόρρῳ που στρατεύεσθαι. — οδ' (φ. 69^α τὸ β'). «Κωνσταντίνῳ Δούκᾳ βοιβόδα, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἐκ πολλοῦ μέντοι γε τὴν βάσκανον ἐμεμφόμεθα τύχην. — οε' (φ. 70). «Κυ-

ρίῳ Δοσιθέῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων. Ἄρχ. Τρίτην ταύτην ἐπι-
στολήν. — ς' (φ. 70⁶). «Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι Παλασιῷ». Ἄρχ. Τῆς ἐπεράστου καὶ περισπουδάστου μοι συμβίου. —
οζ' (φ. 73^α) «Τῷ δόκτορι Ἰωάννῃ Κομνηνῷ». Ἄρχ. Καὶ παρ-
όντι μὲν ἐναγχος ὀμιληκός ἐμοῦ. — οη' (φ. 73⁶). «Τῷ
διδασκάλῳ Σεβαστῷ». Ἄρχ. Ὁ τοῦ χεύματος, ὃ τῆς πλήμ-
μης. — οθ' (φ. 74^α). «Τῷ κύρ Ἰακώβῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἀλλὰ
καὶ ἐν ἄλλοις ὃ γὰθὲ γράμμασιν. — π' (φ. 74⁶). «Τοῖς παι-
σιν, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Καλινῶν ἐπιδεῖται τὸ νεάζον, ὃ φίλ-
τατοι. — πα' (φ. 75⁶). «Σκαρλάτῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Οὐκ
ἐκ τούτου σοι ὃ φίλτατε Σκαρλάτε. — πβ' (φ. 75⁶). «Νικο-
λάῳ, ὑγιαίνειν». Ἄρχ. Ὡν ἢ ἐκ φύσεως ἢ ἀπὸ τύχης ὑστερί-
ζειν ἐλάχομεν. — πγ' (φ. 76^α). «Τοῖς παισιν, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἔως πότε τῇ χύδην, ὃ ποθεινότατοι, καὶ ἀγοραῖα
διαλέκτῳ χαλκεύοντες οὐ παύεσθε; — πδ' (φ. 76⁶). «Κύρ
Ἰακώβῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ἡδέα μοι καὶ τερπνὰ τὰ παρὰ
τῆς σῆς ἐλλογιμότητος γράμματα. — πε' (φ. 77^α) «Τῷ πολυ-
εράστῳ μοι Νικολάῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ. Ὡ πόσης ἀπὸ τῶν
σῶν γραμμάτων ἠδονῆς ἐνεφορήθην. — πες' (φ. 77^α). «Τῷ
αὐτῷ». Ἄρχ. Ἀντὶ τῶν ὑπηρεγμένων εὐχῶν. — πζ' (φ. 77^α).
«Ἀωνύμῳ». Ἄρχ. Διὰ πολλῆς ἀποκεχρημένου σου πικρίας.
— πη' (φ. 78⁶). «Τοῖς παισιν αὐτοῦ». Ἄρχ. Τραχεῖα ἢ ἐπ' ἀρε-
τὴν ὁδός. — πθ' (φ. 79^α). «Τῷ κύρ Ἰακώβῳ, εὐ πράττειν». Ἄρχ.
Οὐκ ὀλίγην ἀθυμίας αἰθάλην ἐπήνεγκέ μου τῇ ψυχῇ τὰ
ὑμέτερα γράμματα. — ι' (φ. 80^α). «Ἀωνύμῳ ζηλοτυπούση». Ἄρχ. Ἀγανακτεῖς ἀδικεῖσθαί σε παρὰ τοῦ συζύγου. — ια'
(φ. 81^α). «Μανουήλῳ Μουσελίμῳ». Ἄρχ. Ἐλὼν ὑποτίθημί σου
τῇ ἀγαθοποιῷ φύσει. — ιβ' (φ. 81^α). «Κωνσταντίνῳ Καντα-
κουζηνῷ». Ἄρχ. Ταῖς φιλίαις χρώμενοι δυνάμεσι. — ιγ' (φ.
81⁶). «Τοῖς ἐμοῖς παισιν εὐ πράττειν, καὶ ὑγιαίνειν». Ἄρχ. Καὶ
τὴν μὲν ὑμετέραν μητέρα ἀωρία θανάτου ἀφ' ἡμῶν ἤρπα-
σεν. — ιδ' (φ. 82^α). «Ἀωνύμῳ». Ἄρχ. Οὐ λέληθέ με πο-
ταπὰ θηρία. — ιε' (φ. 82^α). «Ἀωνύμῳ». Ἄρχ. Τί μοι ἀφι-
λίας ἐγκαλεῖς ὃ βλάξ. — ις' (φ. 83^α). «Τῷ υἱοῦ αὐτοῦ Νικολάῳ
εὐ πράττειν, καὶ ὑγιαίνειν». Ἄρχ. Ἴδού σοι ρεῖ κατὰ ροῦν ὃ φίλ.

τατε. — ζζ' (φ. 83⁶). «Τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεδρεύουσιν ἀρχιερεῦσιν, εὖ πράττειν». Ἄρχ. Πάντες μὲν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ πάντοτε. — ζη' (φ. 84²). «Τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, χαίρειν». Ἄρχ. Ὡς ἐνὶ μάλιστα προσεταιρίζουσι. — ζθ' (φ. 85²). «Τοῖς παισὶν αὐτοῦ». Ἄρχ. Τῆς προσκαιροῦ ζωῆς μήτηρ ἐστὶν ἡ μέλλουσα. — ς' (φ. 85⁶). «Τοῖς αὐτοῖς». Καλὸν μὲν τὸ μὴ ἀμαρτάνειν. — ςα' (φ. 86²). «Τοῖς ἐμοῖς φιλτάτοις, εὖ πράττειν». Ἄρχ. Ὅτι μὲν λίαν διαφιλοτιμείσθε περὶ τὸ σῶμα. — ςβ' (φ. 86⁶). «Νεοφύτῳ Φιλιππουπόλειως». Ἄρχ. Τοῖς σοῖς ἀχθεσθεῖς δυνάσταις. — ςγ' (φ. 87²). «Τοῖς ἐμοῖς ἐπεράστοις υἱέσιν». Ἄρχ. Αἱ μὲν κατορθώσεις, ὧ φίλτατοι. — ςδ' (φ. 88²). «Τοῖς ἐμοῖς φιλτάτοις χαίρειν». Ἄρχ. Πολλοὺς τῶν φίλων ὡς ὑμᾶς ἐπιφαιτῶντας. — ςε' (φ. 91²). «Τῷ ὑψηλοτάτῳ Ἰωάννῃ Κωνσταντίνῳ Βασσαράβῃ βοεβόδῃ, ἡγεμόνι πάσης Οὐγγροβλαχίας». Ἄρχ. Παῖδες εἰσὶν ἡμῶν οἱ λόγοι. — ςς' (φ. 91⁶). «Τοῖς αὐτοῦ παισὶ». Ἄρχ. Φεῦ τῆς ῥαθυμίας καὶ τῆς νωθείας. — ςζ' (φ. 91⁶). «Ἰακώβῳ τῷ διδασκάλῳ». Ἄρχ. Τῶν ὑπηρεγμένων ὅποσοι τὰς χάριτας ἀποτίουσιν. — ςη' (φ. 92²). «Σεβαστῷ [Κυμινήτῃ] τῷ καθηγεμόνι ἐν τῷ φροντιστηρίῳ». Ἄρχ. Τὴν ἀπέραντόν σου σιωπὴν. — ςθ' (φ. 92⁶). «Τίνας ἂν εἶποι λόγους Περίλαος, τῷ ταύτῳ μελλῶν περιαρθῆναι;». Ἄρχ. Φεῦ, ὧ δύστηνε ποῖόν σοι μέρος ἐχαλκεύσω. — ςι' (φ. 94²). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Ἀσκὸν τίλλειν, Αἰθίοπα σμήχειν. — ςια' (φ. 94⁶). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ὅσα σοι φθᾶς ἐπέστειλα. — ςιβ' (φ. 95²). «Ἰωάννη». Ἄρχ. Νενίκηκας ὧ γενναῖε. — ςιγ' (φ. 65⁶). «Τοῖς δεκτουτάτοις Χίου». Ὅποσα τοῖς πρέσβεσιν ὑμῶν συναντελαβόμεν. — ςιδ' (φ. 96²). «Δημητρίῳ». Ἄρχ. Κοινὰ φασὶ τὰ τῶν φίλων, καὶ μὴ μόνον οὐ αἱ περιουσίαι. — ςιε' (φ. 96²). «Γεωργίῳ». Ἄρχ. Τί ταῦτ' ὧ γενναῖε; — ςις' (φ. 96⁶). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Πολλάκις ἡ σὴ λογιότης. — ςιζ' (φ. 96⁶). «Ἰωάννη». Ἄρχ. Βουλὴν αὐθις αἰτῆ παρ' ἐμοῦ. — ςιη' (φ. 97⁶). «Κύρ Ἰακώβῳ, τῷ διδασκάλῳ». Ἄρχ. Διὰ πολλῶν ἐμὲ προσπεποικώς. — ςιθ' (φ. 98²). «Ἀωνόμῳ». Δεκαετίαν ὅλην βασιλικῶν ἀναλωμάτων ἐξετάσαι. — ςικ' (φ. 98⁶). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Τὸ δάνειον εἰληφᾶς ὧ καλέ — ςικα' (φ. 98⁶). «Ἀωνόμῳ». Ἄρχ. Πάντες κε-

χαρισμένοι, καὶ πάντες, ὅποσοι τοῖς σοῖς ἐφοδιάζονται
 γράμμασιν. — ρκδ' (φ. 99^a). «Κύρ Ἰακώβω, τῷ διδασκάλῳ». *Ἄρχ.* Τὰ πρῶτα μοι τῆς ἐπανελθούσης ὑγείας προοίμια.
 — ρκγ' (φ. 99^b). «Ἀγορίτῃ τινὶ καλογέρῳ». *Ἄρχ.* Τί μέμνας
 οὕτως. — ρκδ' (φ. 100^a). «Τῷ πρωτεκδίκῳ Χουρμούζῃ». *Ἄρχ.*
 Τῶν ὑπηρεγμένων ὑπουργημάτων τὴν μνήμην. — ρκε' (φ.
 100^b). «Τοῦ αὐτοῦ εὐχὴ μετὰ τὸ ἀπόδειπνον». *Ἄρχ.* Ἄνυμνοῦ-
 μέν σε ὁ θεὸς ὁ ὑπεράγαθος. — ρκς' (φ. 100^b). «Εὐχὴ τοῦ
 ὁρθροῦ». *Ἄρχ.* Ὁ ἐν μονάδι φύσεως τρισσοφῆς θεός. — ρκζ'
 (φ. 102^a). «Τοῦ αὐτοῦ κυρίου Ἀλεξάνδρου Ἐπιστολὴ
 δογματικὴ». *Ἄρχ.* Τοὺς Ὀθωμανοὺς ἐπὶ Γερμανῶν ἐκστρα-
 τευομένους ὡς οὐδέποτε παμπληθεῖς, ἔτεσιν ἀπὸ σωτῆρος
 ἀχίς'. — ρκη' (φ. 104^a). «Τοῖς παισὶν αὐτοῦ». *Ἄρχ.* Καὶ αὐθις
 κατὰ τὴν ἀπὸ Βελγρᾶδων ἐπάνοδον. — ρκθ' (φ. 105^b). «Τῷ
 ἐπεράστῳ μοι υἱῷ Νικολάῳ χαίρειν». *Ἄρχ.* Τοῖς σοῖς ἐντετυχη-
 κότα λατινικοῖς γράμμασιν. — ρλ' (φ. 105^b). «Ἀνωνόμῳ». *Ἄρχ.*
 Τὴν τιμίαν ἐπιστολὴν τῆς σῆς εὐγενείας δεξάμενος. — ρλα'
 (φ. 106^a). «Τῷ ἐπεράστῳ μοι υἱῷ Νικολάῳ χαίρειν». *Ἄρχ.* Ἐλ-
 ληνιστὶ καὶ τῆ ἀγοραία διαλέκτῳ γεγραυμένας δύο σου
 ἐπιστολάς ἐδεξάμην. — ρלב' (φ. 107^a). «Τοῖς παισὶν αὐτοῦ»
 (αψήςψ, Δεκιμβρίου ιδη). *Ἄρχ.* Καλὴ μὲν ἡ θεωρία. — ρλγ'
 (φ. 107^a). «Σεβαστῷ [Κυμινήτῃ] τῷ διδασκάλῳ». *Ἄρχ.* Τὰ σὰ
 γράμματα τὰ ἐναγχος ἀποσταλέντα. — ρλδ' (φ. 109^a). «Ἐπι-
 στολὴ συνοδικὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κύριον Γεράσι-
 μον». *Ἄρχ.* Καινοτομίας τινὸς εἰσηγητῆν. — ρλε' (φ. 110^b).
 «Ἀνωνόμῳ». *Ἄρχ.* Ὡςπερ ὁ χαλκεὺς τὴν τοῦ χαλκοῦ φύ-
 σιν. — ρλς' (φ. 111^b). «Τῷ φιλότῳ μοι υἱῷ Νικολάῳ χαίρειν». *Ἄρχ.*
 Τῶν σῶν γραμμάτων τῶν ἐν τῇ Φιλίππου διατρίβοντι.
 — ρλζ' (φ. 112^a). «Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ κυρίῳ Κλή-
 μεντι». *Ἄρχ.* Τὰ σιωπὴν ἐγκαλοῦντά μοι γράμματα. —
 ρλη' (φ. 112^b). «Τῷ πρωτεκδίκῳ κύρ Σπαντωνῆ». *Ἄρχ.* Τοι-
 οὔτον ἄρα φίλος εἰλικρινής. — ρλθ' (φ. 113^a). «Ἀνωνόμῳ». *Ἄρχ.*
 Εἰ καὶ ἕλης τοῦ γράφειν ἀμοιρῷ. — ρμα' (φ. 113^a).
 Ἄνεπίγραφος. *Ἄρχ.* Πᾶν ἀποσειέται φάρμακον. — ρμα'
 (φ. 113^b). «Ἀνωνόμῳ». *Ἄρχ.* Ἡδὺς μετὰ τὰ νέφη ὁ ἥλιος.

— ρμβ' (φ. 114^α). Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ. (1704, Σεπτεμβρίου 10^η). Ἄρχ. Ἐπιστέλλειν σοι βουλόμενος. — ρμγ' (φ. 114^β). « Ἀνωνύμῳ ». Ἄρχ. Τὰ γράμματα τῆς σῆς λογιότητος ἀσμένως ἐκομισάμην. — ρμδ' (φ. 115^α). Ἀνωνύμῳ. Ἄρχ. Σὺ μὲν ᾧ γαθὲ ἤδη καὶ τέρπη. — ρμε' (φ. 115^β). « Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ ». Ἄρχ. Ἡ μὲν διπνεκὴς περὶ τὴν βασιλείου ἀγλὴν ἀσχολία. — ρμς' (φ. 116^α). Τῷ ὀσιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς Παχωμίῳ, τῷ ἀσκουμένῳ ἐν τῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας μου Θεοτόκου. Ἐν προθήκῃ διὰ νεωτέρας χειρός· « Τοῦ μαυρομόλου, τοῦ Νικολαίου βόδα ». — ρμζ' (φ. 116^β). « Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Καισαρείας κύρ Χρυσάνθῳ ». Ἄρχ. Ἡδέα μὲν δεῖ καὶ τερπνά. — ρμη' (φ. 116^γ). « Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ ». Ἄρχ. Οἱ μὲν γεωργοὶ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν εὐδαιμονίζουσιν. — ρμθ' (φ. 118^α). « Τῷ πνευματικῷ κύρ Λύξεντίῳ ». Ἄρχ. Ὅποσα περὶ μεταμορφώσεων Ἑλλήνων παισὶ μυθεύεται. — ρν' (φ. 118^β). « Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ ». Ἄρχ. Εἰ καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ὑμετέρας φιλοσόφου ψυχῆς. — ρνα' (φ. 119^α). « Τῷ αὐτῷ ». Ἄρχ. Τὴν Ἀδριανούπολιν ᾧ φιλότις πεμπταῖος κατέλαβον. — ρνβ' (φ. 119^β). « Δημητρίῳ ». Ἄρχ. Σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας φησὶν ἢ παροιμία. — ρνγ' (φ. 119^γ). « Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κλαυδίουπόλεως κυρίῳ Κοσμᾷ ». Ἄρχ. Εἴ τις ἕτερος ἐπιστέλλων μοι. — ρνδ' (φ. 120^α). « Δημητρίῳ ». Ἄρχ. Μέγιστον κειμήλιον καὶ πολυτίμητον θησαυρόν. — ρνε' (φ. 120^β). « Τῷ αὐτῷ ». Ἄρχ. Ἐν ταῖς δυστυχίαις ἢ ἀρετὴ μᾶλλον εἴωθεν ἀναλάμπειν. — ρνς' (φ. 120^γ). « Ἀνωνύμῳ ». Ἄρχ. Χθὲς κατέλαβε τὴν βασιλεύουσαν τῶν πόλεων ὁ πολύτλας Γεώργιος. — ρνζ' (φ. 121^α). « Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ ». Ἄρχ. Καλῶς εἴρηται ἡμέραν ἡμέρας εἶναι σοφωτέραν. — ρνη' (φ. 121^β). « Ἀνωνύμῳ ». Ἄρχ. Καὶ ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ὀσημέραι πολυτρόπως πολεμούμεθα. — ρνθ' (φ. 121^γ). « Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ ». Ἄρχ. Ἡ μὲν εὐτυχία ἀστατος. — ρξ' (φ. 121^δ). « Τῷ αὐτῷ ». Ἄρχ. Ἀναγκαῖα μὲν ἢ διὰ τῆς τῶν βιβλίων μελέτης προσκτωμένη παιδεία. — ρξα' (φ. 122^α). « Τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας κυρίῳ Γερασίμῳ ». Ἄρχ. Ὅτι φίλον μακαριότητι. (αψθ', Νοεμβρίου κη). — ρξβ' (φ. 122^β).

α Τοῦ αὐτοῦ τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ κύρ Ἰακώβῳ β. Ἄρχ. Τοῖς
 ὁδοιποροῦσιν ἐξεστὶ μὴ γράφειν. (1710, Δεκεμβρίου 31).
 — ρξγ' (φ. 123^a). α Ἄνωνύμου». Ἄρχ. Μεστὸς ὁ βίος μυ-
 ρίων δεινῶν. — ρξδ' (φ. 123^b). α Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ. Ἄρχ.
 Ἦ μὲν φύσις κρηπὶς ἐστὶ παντὸς πράγματος. — ρξε' (φ.
 124^a). α Ἄνωνύμου». Ἄρχ. Καὶ τοῦτο φιλίας ἀκραιφνοῦς
 δεῖγμα λαμπρὸν. — ρξς' (φ. 124^b). α Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπο-
 λιτῇ Δρύστρας κυρίῳ Ἱεροθέῳ». Ἄρχ. Ὅσον τὸ ἀνέκαθεν ἡμῶν
 πρὸς τὴν ὑμετέραν φιλίαν καὶ ἱερὰν κεφαλὴν φίλτρον, ἴσμεν.
 ρξδ' (φ. 125^a). α Τοῦ μητροπολίτου Δρύστρας κύρ Ἱε-
 ροθέου Ἀπάντησις». Ἄρχ. Οὐκ ἂν ἐς τοσοῦτον ἀνὴρ μυρε-
 ψός. — ρξη' (φ. 126^a). α Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ.
 Πολλὰ μὲν καλὰ καὶ γαθὰ. (... αψιαψ, Δεκεμβρίου αη). — ρξθ'
 (φ. 128^a). α Τοῦ διδασκάλου κύρ Ἰακώβου Ἀπάντησις». Ἄρχ.
 Ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας ἐκλαμπρότητος (... αψιαψ,
 Δεκεμβρίου κη). — ρο' (φ. 129^a). α Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ». Ἄρχ.
 Καὶ καθ' ἑαυτὸ μὲν ἀθυμίας οὐ μικρᾶς πρόξενον. —
 ροα' (φ. 129^b). α Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ἐρωτῆς ὡς
 ἔχει τὰ ἡμέτερα. — ροβ' (φ. 129^b). α Τῷ αὐτῷ Ἄρχ. Φέρει πολ-
 λὴν ἠδονὴν τῷ σωθέντι μεμνησθαι πόνων. — ρογ' (φ. 130^b).
 α Τοῦ διδασκάλου κύρ Ἰακώβου Ἀπάντησις». Ἄρχ. Τὴν
 ἐκλαμπρον αὐτῆς ἐπιστολὴν προσκυνητικῶς ἀσπασάμενος
 ἔλαβον. — ροδ' (φ. 131^a). α Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ.
 Ἦδεὰ μὲν τὰ ὑμέτερα γράμματα. — ροε' (φ. 131^a). α Τῷ με-
 γάλῳ ἐκκλησιαρχῇ κύρ Χουρμούζῃ». Ἄρχ. Νέοις μὲν τὸ ἀστάτῳ
 γνώμῃ ταλαντεύεσθαι συγγνωστὸν εἶν. — ρος' (φ. 131^b). α Τῷ
 μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολόμων κυρίῳ Χρυσάνθῳ». Ἄρχ.
 Παῖσιος ὁ ὑμέτερος ἀφίκετο. — ροζ' (φ. 131^b). Ἐπιστολὴ διη-
 γηματικὴ τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ὅτι φίλα τῇ σῆ
 λογιότητι τὰ παρ' ἡμῶν φοιτῶντα γράμματα. — ροη' (φ. 136^b).
 α Τῷ αὐτῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ὁ φρενῶν, ὦ δει-
 νότητος καὶ εὐμουσίας. — ροθ' (φ. 137^a). α Ἀπάντησις τοῦ
 κύρ Ἰακώβου». Ἄρχ. Πέμψας μὲν τὸν ποικιλόχρον λόγον.
 — ροπ' (φ. 137^b). α Ἀλεξάνδρου τοῖς παισίον». Ἐχει ὅλη ὡδε·
 Ἐρρώσθῃ μοι φίλτατοι, ἐρρώμαι καὶ γὰρ, καὶ διατηρεῖν διὰ

ἡμᾶς ἐβρόμένους ἢ ἐξ ὕψους εὐμένεια. — ρπα' (φ. 137^b). **Ἰωάννου Νικολάου βασιδούδα**. Ἐχει ὅλη ὡδε Μοχθεῖν δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ πάντα λίθον κινεῖν, ὅπως ἐς γόνυ κάμψαντα τὰ τῆς Μολδοβλαχίας πράγματα ὁπωςοῦν ἀνορθωθῆ. — ρπβ' (φ. 137^b). α' **Ἀλεξάνδρου ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Ὡς γέ μοι λιπαρὲς αἶτι τὰ τῶν φίλων εἰδέναί. Ἐν τῇ ὧσ' εἴρηται ταῦτα. Αὕτη ἐγράφη ὁλόκληρος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἐπιστολαρίου τούτου. — ρπγ' (φ. 138^a). α' **Τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας**. Ἄρχ. Ἱερὰ τῆς ὑμετέρας μακαριότητος ἐπιφοιτήσαντα γράμματα. — ρπδ' (φ. 139^b). **Ἀλεξάνδρου Δημητρίω**. Ἄρχ. Ἀλλ' ὦ καλὲ, τοσοῦτον ἔλκομαι τῇ ἰσχυρίῳ τῶν σῶν λόγων. — ρπε' (φ. 139^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Ἀκούω σε πολὺν ἐμοῦ καταχέοντα φλῆναφον. — ρπς' (φ. 139^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ**. Ἄρχ. Τὴν σὴν ἐκομισάμην ἐπιστολήν. — ρπζ' (φ. 140^a). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ δικαιοφύλακι κυρίτζη Χουρμούζη**. Ἄρχ. Τί ἄρα σεσίγηκας. — ρπη' (φ. 140^a). α' **Τοῦ αὐτοῦ τοῖς παισὶν αὐτοῦ**. Ἄρχ. Τὸ θέρος παρήκε, καὶ παρήκασιν αἱ πολεμικαὶ τρικυμῖαι. — ρπθ' (φ. 140^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ πρωτεκδικῷ Σπαντωνῆ**. Ἄρχ. Τῷ καθῆσθαι φησὶ τὸ σοφόν. — ρπλ' (φ. 141^a). α' **Τοῦ αὐτοῦ Δημητρίω**. Ἄρχ. Πιστοῦ φίλου, φασίν. οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα. — ρπλ' (φ. 141^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίω**. Ἄρχ. Μνήμης ὦ καλὲ σὺ καὶ γενναῖε. — ρπς' (φ. 141^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ**. Ἄρχ. Ὅσον σε κατηγοροῦκα τῆς εἰς φίλιαν ἀδικίας. — ρπγ' (φ. 142^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Ἀπόδεξαι τὸν παρόντα γραμματοφόρον. — ρπδ' (φ. 143^a). **Τοῦ αὐτοῦ τῷ διδασκάλῳ κυρ Ἰακώβῳ χείρειν**. Ἄρχ. Ὅσον γε τῶν ἐμῶν παιδῶν ἐρέγομαι (... αχ^εα^α φθίνοντος πρώτη μεταγειτνιῶνος). — ρπε' (φ. 143^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Τὴν σὴν ὡς ἄσμενος ἐκομισάμην ἐπιστολήν. — ρπς' (φ. 143^b). α' **Τοῦ αὐτοῦ τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Καστορίας κυρ Διονυσίω**. Ἄρχ. Τὴν σπάνιν τῶν γραμμάτων ὡς ἀμάρτημα. — ρπζ' (φ. 144^a). **Τοῦ αὐτοῦ ἀνωνύμου**. Ἄρχ. Μεγάλην ἀθυμίαν ἐπῆνεγκέ μοι τῇ ψυχῇ.

Αἱ ἐπιστολαὶ ρπζ' — ροζ' πλὴν τῶν ὑπ' ἀρ. ρεε', ρεη' καὶ ροθ'

παρασημειοῦνται ὑπὸ νεωτέρας χειρὸς ὡς γραφίσαι ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου Νικολάου βόδα, προστίθενται δὲ τῶν πλείστων αὐτῶν καὶ αἱ χρονολογίαι ἐν τέλει· κάτωθεν δὲ τῆς ὑπ' ἀρ. ρξδ' σημειοῦνται τάδε· Αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ ἐγράφη τελεία, ἐν ταῖς ἐμπροσθεν ἐπιστολαῖς τοῦ ὑψηλοτάτου Νικολάου βόδα, καὶ εὐρήσεις αὐτὴν. Ἴδε πράγματι κατωτέρω ἀρ. θ, κα'.

β (φ. 145^a). «Ἔτεραι ἐπιστολαὶ πρὸς διαφόρους τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου βουδοδα».

Νεωτέρα χεὶρ προσέθηκεν· ἀηγεμονεύοντος ἐν Μολδαβίᾳ.

α' (φ. 145^a). «Τῷ πρωτεκδικῷ κύρ Σπαντωνῆ. Ἄρχ. Τὰ παραμυθητικὰ γράμματα τῆς σῆς λογιότητος.—β' (φ. 145^b). «Δημητρίω». Ἄρχ. Τῆς ἀληθοῦς φιλίας.—γ' (φ. 146^a). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Ἀκήκοά σου τεθνηκέναι τὸν ἀδελφόν.—δ' (φ. 146^a). «Ἀωνόμω». Ἐχει ὄλη ὥδι· Τῆς εἰς τὸν Δημήτριον φιλανθρωπίας πολλὰς ὀφείλω σοι χάριτας, ἅς ἔργοις ἀντίσαι βουλόμενος, περιττὸν νομίζω εἰκαίσις λόγοις νεανιεύεσθαι πρὸς τὴν ἀντέκτισιν. Ἐρόωσο.—ε' (φ. 146^a). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Λίαν ἄσμενος ἐκομισάμην τὰ παρὰ τῆς σῆς λογιότητος γράμματα.—ς' (φ. 146^b). «Τῷ κύρ Ἀντωνίω». Ἄρχ. Κάν τῆ φύσει κάν ταῖς τέχναις, τὰ ἀτελέστερα.—ζ' (φ. 147^b). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Οἶσθα καλῶς ὅποσα περὶ Ἡφαίστου.—η' (φ. 148^a). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Γάλακτι τρέφεται τὰ βρέφη.—θ' (φ. 148^a). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Ἐκ τῶν σῶν γραμμάτων ἔγνων. ι' (φ. 149^b). «Μάρκω διδασκάλω». Ἄρχ. Σιωπῆς ἀκίνδυνον γέρας ἢ παροιμία ἦσιν.—ια' (φ. 150^b). «Δημητρίω». Ἄρχ. Κυοφορεῖται οὐ μόνον τὰ ζῶα.—ιβ' (φ. 150^b). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Βραχὺν ὄντα τὸν βίον.—ιγ' (φ. 151^b). «Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ». Ἄρχ. Τὸ τοῖς πλείοσι τῶν ἀνθρώπων ἀρέσκειν.—ιδ' (φ. 151^b). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Ἡ ἐν ὀλοιοφούν ἐπιτηδεύματι πρόοδος.—ιε' (φ. 152^a). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Φροῦνησις, καὶ ἀνδρεία, ἐξίσου εἰσὶν ἀναγκαῖα.—ισ' (φ. 152^b). «Ἀωνόμω». Ἄρχ. Οἱ πλείους τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν χάριν οἶδασι μετρεῖν τὰς φιλίας.—ιζ' (φ. 152^b). «Ἀωνόμω».

Ἄρχ. Πάντες ἄνθρωποι τοῦ ἀρχεῖν ἐφίενται. — ιη' (φ. 153^α). «Τῷ υἱῷ αὐτοῦ Σκαρλάτῳ». Ἄρχ. Οὐδὲν καλὸν κακότητος ἀμικτον. — ιθ' (φ. 153^β). «Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Οὕτως ἄρ' ὧ φίλη κεφαλὴ. — κ' (φ. 154^α). «Ἀνωνόμῳ». Ἄρχ. Ὅποσος δυσχερείας γέμει ὁποιοῦν ἀρχῆς εἶδος — κα' (φ. 155^α). «Ἀνωνόμῳ». Ἄρχ. Καὶ τοῦτο φιλίας ἀκραιφνοῦς δεῖγμα. (1711 Σεπτεμβρίου 3). — κβ' (φ. 156^β). «Δημητρίῳ». Ἄρχ. Οἶδα σου τὸ πρόθυμον, τὸ ἀγρυπνον. — κγ' (φ. 157^α). «Τῷ μητροπολίτῃ Δρύστρας κυρίῳ Ἱεροθίῳ». Ἄρχ. Σιγὴν ἡμῶν ἐγκαλεῖ τὰ ἄρτι φοιτήσαντα ἱερὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας πανιερότητας. — κδ' (φ. 157^β). «Τῷ πατριάρχῃ πρώτῳ Ἀλεξανδρείας κυρίῳ Γερασίμῳ». Ἄρχ. Συγγνώμην αἰτησόμενος ἦκω. — κε' (φ. 162^α). «Τῷ λογιωτάτῳ παπᾶ κύρ Σεραφεῖμῳ». Ἄρχ. Ἦδέα μὲν ἄει καὶ τερπνὰ τὰ παρὰ τῶν φιλοῦντων γράμματα. — κς' (φ. 162^β). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Τί ποτ' ὧ γὰθὲ οὕτω μακρὸν σεσίγηκας χρόνον. — κζ' (φ. 163^α). «Ἀνωνόμῳ». Ἄρχ. Σὺ μὲν ὧ γὰθὲ οὐκ ἐθέλεις ἡμῖν ἀνακαλύψαι τὰ κατὰ σεαυτόν. — κη' (φ. 164^α). «Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ἡ μὲν χαρὰ λάλος ἐστίν. — κθ' (φ. 164^β). «Ἡ ἀπάντησις». Ἄρχ. Ἦκέ μοι τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ὑψηλότητος ὑπέριμα γράμματα. — λ' (φ. 165^α). «Τῷ πατριάρχῃ πρώτῳ Ἀλεξανδρείας κυρίῳ Γερασίμῳ». Ἄρχ. Τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας μακαριότητος γράμματα. — λα' (φ. 165^β). «Τῷ διδασκάλῳ κύρ Ἰακώβῳ». Ἄρχ. Ταῖς ὁσημέραι φροντίσι τρυχόμενοι. — λβ' (φ. 166^α). «Τοῦ διδασκάλου κύρ Ἰακώβου». Ἄρχ. Τὰ βαρύντατα τῶν ὀφλημάτων χρεωκοπεῖται.

Αἱ πλεῖσταί τῶν ἐπιστολῶν τούτων κεχρονησμέναι ἐν τέλει εἶνε δὲ τῶν ἐτῶν 1710—1714.

7 (φ. 166^β). «Τοῦ μακαρίτου σεβαστοῦ διδασκάλου [Ἰακώβου;] τῷ σοφωτάτῳ Ἀλεξάνδρῳ Μαυροκορδάτῳ».

Ἐπιγράφεται. «Τῷ ἐνδοξοτάτῳ, σοφωτάτῳ, καὶ ἡμετέρῳ θειοτάτῳ, καὶ τὰ πάντα μοι εὐεργετικωτάτῳ καὶ ἐρασμιωτάτῳ καθηγεμόνι, καὶ διδασκάλῳ ἀγίῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ διερμηνευτῇ τῆς κραταιᾶς βασιλείας κυρίῳ κυρίῳ Ἀλεξάνδρῳ τὴν ὀφειλομένην αἰδῶ, καὶ πᾶν ἐν Χριστῷ καταθυμιον».

Ἄρχ. Ἐν καὶ μόνον τῶν πάντων ἀκεσώδυνον τῶν οἰωνοῦν ἐπισυμβάντων δεινῶν.

8 (φ. 169^α). «ἀρχαῖα», Νοεμβρίου ζ'. Ἀπόκρισις τοῦ κύρ Διονυσίου Βοζταντίου ὅταν ἔλαβε τὸ μέγα μήνυμα περὶ τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας».

Ἄρχ. Ἐξουσία οὐκ ἔστιν οὐδεμία εἰμὴ ἐκ θεοῦ ἄνωθεν.

9 (φ. 170^α). «Ἐκλογαὶ ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας τῶν κατ' ἐπιτομὴν συγγραφέντων Ἰουδαϊκῶν παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἐξ ἀποβρήτων τῆς κραταιᾶς βασιλείας τῶν Ὀθωμανῶν».

Προστίθεται· ἀπαρ' ἐμοῦ † συλλεχθεῖσαι καὶ ἀποταμιευθεῖσαι εἰς τοῦτον μου χρῆσιν». Εἰς τὸ σημεῖον † ἀνταπεκρίνετο τὸ ὄνομα τοῦ συλλογέως, ὅστις εἶνε αὐτός ὁ παρασημειώσας τὰ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἀνωτέρω σημειούμενα περὶ τινῶν αὐτῶν ὡς γραφεισῶν ὑπὸ τοῦ Νικολάου Βόδα. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἶνε κατόπιν ἐπιμελῶς διαγεγραμμένον διὰ μελαίνης κηλίδος.

10 (φ. 193^α). «Ἀριθμολογία ἠθικὴ».

Ἄρχ. Οἱ μὲν τῶν ἀριθμῶν ἐμπειροὶ, πολλὰ περὶ ἐκείνων πραγματεύονται.

11 (φ. 211^α). «Αἰνίγματα ἢ γρίφοι».

Ἐν ἰάμβοις καὶ ἐν ἀρχαίᾳ γλώσσῃ.

12 (φ. 213^α). «Προσθήκη ἀριθμολογικὴ».

13 (φ. 215^α). «Ἔτερα αἰνίγματα».

Ὅποια τὰ ὑπ' ἀρ. 11.

14 (φ. 216^α). «Ἐκλογαὶ ἐκ τοῦ δράματος Εὐσταθείου καθ' Ἰσμινίαν καὶ Ἰσμίνην».

15 (φ. 220^α). «Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὴν Χριστοῦ γεννησιν τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Σαμουήλ».

Ἄρχ. Ὅταν μία μεγαλωτάτη ἐλλαμψίς, εὐσεδέστατε,

ὕψηλότατε, καὶ φιλόχρῃστε αὐθέντα, καὶ μεγαλοπρεπέστατε ἡγεμόν.

Μένει κολοβὸς ἐν λέξιαις ἐχθρὸν καὶ πολέμιον αἰσθητὸν τε καὶ νοητὸν . . .

Προτάσσεται τοῦ κώδικος ἐν φ. α⁶-β² «Πίναξ τῶν ἐν τάτῃ τῇ βιβλῷ περιεχομένων». Ἐν τούτῳ μετὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 15 λόγον τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Σαμουήλ περιλαμβάνονται καὶ τὰ εἰς τὴν λείποντα νῦν ἐκ τοῦ κολοβοῦ κώδικος: α') «Κανὼν τοῦ μητροπολίτου Μυρῶν Μιχαήλου κατὰ Λατίνων καὶ ἐτέρων διαφορῶν αἰρέσεων». — β') α' Ἔτερον τροπῆριον κατὰ αἰρετικῶν ἐν τῇ ἐνάτῃ ὁδῇ τοῦ ἐκ τοῦ κανόνα Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ἀδελφίου. — γ') α' Ἄλλος κανὼν κατὰ Λατίνων, καὶ τῶν πέντε διαφορῶν αὐτῶν.

Στάχσις βυρσίνη μετὰ διανθοῦς ρομβοειδοῦς προστυπώματος ἐν τῷ μίσῳ, ἣς ἀπεβλήθη τὸ πρόσθιον μέρος. Ἐν δὲ τῷ χάρτῃ τῷ προσκεκολλημένῳ ἐσῶθεν ἐπὶ τοῦ σωζομένου ὀπισθίου μέρους τῆς σταχώσεως ἐπίτομος ἀναγραφή τινῶν τῶν ἐν τῷ κώδικι περιλαμβανομένων ἐπιστολῶν.

Ὡς δείκτης ἐχρησίμευε φύλλον χάρτου, περισωζόμενον καὶ νῦν ἐν τῷ κώδικι καὶ περιλαμβάνον σημεῖωματα περὶ Ἰωάννου Καλίκα, Παλαμά, Νικηφόρου Γρηγορᾶ, Δημητρίου Κυδωνῆ καὶ Λατινοφρόνων καὶ χωρία τινὰ Μαξίμου, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης.

66.

Χαρτ. 0,220 × 0,167. Αἰῶνος XVII καὶ XVIII (φ. 185-409).

1 (φ. 185⁶). «Προβλήματα διάφορα τοῦ θεοστέπτου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου Μεγαλοβίττῃ μονοήμερα».

Μετὰ λύσεων. Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Προτάσσεται Ἐπιστολὴ τοῦ Γάβριελ Παῖσιου «Τῷ μεγαλοπρεπιστάτῳ καὶ πανυπερεκλαμπρωτάτῳ κυρίῳ Πέτρῳ τῷ Μεγαλοβίττῃ».

2 (φ. 202⁶). «Ἐρωταποκρίσεις ἀναγκαῖαι ἐκάστῳ εὐσεβεῖ